

Første dog ikke nogenstunde har Udflugt til at blive saa meget stort, og for det Andet, at hvis der fremkommer et Overskud, saa tilhører det i hvert Tilfælde enten Landsdelene eller det af Landsdelene sammensatte Fællesmonarchie, som dog Landsdelene tilsidst skulle følge. Jeg troer, at det hele Spørgsmaal reducerer sig til en temmelig theoretisk Spidsfindighed, og har langt fra ikke den praktiske Betydning, som man lægger deri. — Hvilken praktisk Betydning det forøvrigt kan have, skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg troer altsaa ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at Kongeriget, ligesom ogsaa de andre Landsdele, maa det paahvile som Forpligtelse at indbetale, hvad der af dem, der lovligt og forsvarningsmæssigt have opgjort Fællesmonarchiets Budget, er opsørt som Tilskud i Finansperioden. Spørgsmaalet, om der kan blive nogen Fordring fra vor Side, kan først opstaae, naar der foreligger et afluttet og revideret Regnskab. Hvorledes forholder det sig saa? Lad os nu antage, at Regnskabet for Monarchiet for Finansperioden 1856—58 er opgjort og revideret, saa at der virkelig kan siges at foreligge et sikkert Resultat, og lad os antage, at der viser sig at være, hvad man siger, et Overskud for denne Finansperiode af 300,000 Rb., at Status er 300,000 Rb. bedre, end den var ved Begyndelsen af Finansperioden. Man siger da: Der er et Overskud af 300,000 Rb., hvem tilhører det? Der kan naturligvis ikke være Tvivl om, at de skulle igjen udbetales,

men der vil blive Spørgsmaal om, hvem der skal have disse 300,000 Rb. Der er nu for det Første den meget væsentlige Hage ved Opgjørelsen af dette Overskud, at naar det virkelig var en Interesssemønstret imellem Monarchiet og Landsdelene, maatte Monarchiet komme frem med den meget væsentlige Indvending: Ja, denne gang have vi jo vistnok et Overskud, men næste Gang skal det sandelig blive anderledes, thi det er en stor Misforstaaelse, at der er et Overskud, da der nemlig er opsørt Indtægter paa Indtægtsiden, der slet ikke ere Indtægter; vi have forbrugt en stor Mængde Activer, Enhver, der vil gienemsee Fællesmonarchiets Budget for den nu løbende Finansperiode, vil see, hvor stærkt der er taget til Activerne; skal de der altsaa være et Overskud, saa maa det iforveien være betænkt, at Monarchiets Activer maatte restitueres til det samme Standpunkt, hvorpaa de ved Finansperiodens Begyndelse befandt sig. Men lad os nu afsee derfra og sige: Ja, et Overskud er der, og hvem tilhører dette Overskud? Finansministeren siger: Det bliver liggende i Monarchiets Kasse, det er eengang indbetalt, det hører med til Monarchiets Kassebeholdning. Andre sige: Nej, det er de enkelte Landsdeles, det har jo netop derved, at der er et Overskud, vist sig, at der er indbetalt for Meget, og det maa altsaa gives tilbage — og det er det Allersyderste, hvortil man fra Landsdelenes Side kan gaae: at fordrø det tilbage: